

Elvárások 4.fejezet

Ariana, szerda 15 augusztus 2018 - 15:56:08

Nem hiszek a szememnek. Ennyire nem lehetek szerencsétlen, hogy mostantól amint összeszedek valakit, aki érdekel, meglátom ezt a kölyköt, és egyből bekapcsol a védelmező funkció, aminek eddig a létezőről sem tudtam. Persze a kiiktató gombot meg nem találom.

Mi az isten áldása ért nem bír szedni te más buliba csöppenni?

Danny felém kapja a fejét, meglepetésszerűen, amitől én megdöbbenek is, ha nem láttam volna, hogy eddig engem bámult. Az ártatlanságát a szobrára, egy melegbúliközepén. Hát hogyne.

Nem tudhattam, hogy itt leszel.

Felvonom a szemöldököm, és szóra nyitom a számat, de Danny megeléző. Csak látom, hogy sódó, a dühös Q zenétől a hang nem jut el hozzám.

Oké, kihallgatalak, amikor Lucyval beszélte róla, hogy ma idejössz.

Remeknyögiük fel. Kérlek, mondd, hogy nem te leszel innentől a levakarhatatlan árnyékom!

Miért, nem tetszene?

A nyelvemen lévő Q csípőszóval rögön elhal, amint Danny közelebb simul. Hamar eléri, hogy az agyam elmenjen nyaralni. A karja a nyakamon, a szája az émen, reszketve csókol, azonnal elillan minden határozottsága, szinte fejbe csap a tapasztalatlansága. Fejbe csap, és egyben elkábít. Enyhén visszalököm a falhoz, aminek az imént támaszkodva találtam, csaldóttá csillan a tekintetében, de ez úttal én nyomom a szájára az émet, Q pedig azonnal viszonozza a csókot. Jónéhány perc telhet el, mire képes vagyok észbe kapni, akkor viszont zihálva távolodom el. Rohadt sokat ittam, ha már csak a jelenléte ennyire levett a lábamról.

Most mi van?

Apólómba mar, visszatér magához, de ellenállok. Igyekszem józanodni, bár ahhoz jobb lenne a friss levegő. Vagy egy jeges zuhany, azáltal elég gyorsan hatna.

Nálam ez nem így megy.

Ja, azért hív Lucy szexgépné, mi?

He? Jaj! A fejemhez kapok, kiűzők a kiterő szélről a ruháimról. Az csak hülyeség.

Tessék?

P meg a szendeszközösztom meg vele, mire Danny megrogyódva bámul vissza rám. És zavartan, nagyon zavartan.

Nem mondod komolyan?

De-de.

Danny a falnak dől, frusztráltan felrögi, nem is csodálom. Azt hiszem, a bátorisága nagy részét az adhatta, hogy úgy gondolta, simán elcsábít.

Azt hittem, tényleg ennyire ágyrágyra ugrolsz, mondja halkán, épphogy meghallom a zenétől. Megcsóválom a fejem, és a kijárat felé intek. Itt úgysem lehet beszélgetni.

Hát az ért az ülés. Vannak kalandjaim, ne értesfélre, de az ért nem dugtam a félév árossal magyarázom odakint. Elszedem a cigarettát, és kelletlenül kint álom meg vele Dannyt, amikor észreveszem a mohó tekintetét. Ugyanaz a csillogás, mint amikor rám nézett, mielőtt megcsókolta. Már az emlékébe is úgy belebizsergek, mint egy kamasz, amiért majdnem kiisrögi önmagam. És élyes, hogy ma elittam a maradék agyam.

Mennyivel?

Kérd Qn tekintek fel Dannyre, és kicsit lassabban találok vissza a szituációba. Tisztára, mint egy óriás, részeg csigabiga & Ennél a gondolatnál megfogadom, hogy soha többet alkohol.

Semmi közöd hozzá.

Na, kövancsi vagyok – unszol, de már csak az ért sem köntöm az orrára. Gyerekes bosszú, mégis élvezem.

Hamar megöregszel.

Eddy &

Szakadj le!

Akkor találjátok.

Megvonom a vállam. Csináljon, amit akar, az estémnek úgyis löttek. Lucy kinyír, ha nem fuvarozom haza az öcsikéjét. Ez pont nem az a buli, ahová elvinném, itt akadnak balhék és arcok.

Száz?

Felhorkanok. Látom rajta, hogy csak szórakozik, de az ért a pótlanságnak lehetne határa.

Miket képzelsz te rólam?

Ötven?

Megrázom a fejem, Danny megkértedve felvonja a szemöldökét.

Negyven? Harminc?

Egyre inkább ráncolja a homlokát, én pedig érzem, hogy lassan zavarba fog hozni.

Most már tényleg állj le, mert kezdesz bosszantani!

Egyszer elárulod?

Hajófiú leszel – kacsintok rá, örömmel nyugtázva, hogy ez viszont Qt billentette ki. S Qt, egyesén ledobta a magas lóról, amire felszállt. Vajon jó lóvá & Elhessegetem a gondolatot. Te mennyire járész?

Nullánál? Kérdez vissza meglepetten, én viszont biztosra megyek.

Tutira?

Miért hazudnék?

Ismét megrántom a vállam, és messzire pöckölöm a csikket. Azt se tudom, minek faggatom egy általán. Semmi közöm hozzá, de persze nem is én lennék, ha nem venném komolyan a Qvéneket tett ígéretem.

Tudja a fene.

Tényleg totál kezd Q vagyok – ismeri el, a hangjában viszont ott rezeg, hogy szégyelli. Ráégek én is utáltam, hogy tapasztalatlan vagyok, amit így utólag nevetségesnek tartok.

Tizenhat évesen ez nem gáz – próbálkozom, pedig tudom, hogy úgysem fogja elhinni.

Mennyi voltál?

Ugyanennyi.

Akkor miért rázod le? Gondolom, nem a zene miatt jöttél ma ide – susogja megint közvetlen közelről Q, én pedig hirtelen azt sem tudom megmondani, mikor került megint ennyire az aurámba.

Danny &

Fogd már be.

Megteszi helyettem.

Hasogató fejféjással ébredek. Egyedül, és amint ennek a gondolatnak a létjogosultsága eljut a tudatomig, hangosan szentségtelően ügom le magamról a takarót. Nem hiszem el, amit megvettem &

Még csak nem is az én ötletem volt. Haza akartam vinni Dannyt, b ármennyire m ásrá v ágytam, de Q megmakacsolta magát, és vagy az utcában veszekszem vele tovább, vagy beengedem a házba. Az ágyba & Libab Qrős leszek az emlékezést Ql, a b Qr ének ízét Ql, szinte újra érzem magamon a kapkodó érintéseket. Ha nem vagyok észnél, sokkal tovább megyek, de idáig sem kellett volna. Ami nyilván instant marhaság, mert mindketten élveztek. Csupán azt nem tudom, hogyan végjem ki magam ebből a helyzetből Ql, mivel Qtt annyira mély kupac alá kerülök, hogy csak dinamittal szabadulok.

Sosem kezdtem még szöveget. Az odaadása majdnem a végletekig hergelt, minden egyes érintésében csupán egy tombolt. Semmi kiszámítottág vagy önzés, és minden határozatlansága ellenére, felüldült ést jelentett ez az éjszaka. Meglelkifurdalt ást, egy vagonnal.

Hát te?

Nem tudom eldönteni, szerencsés vagy szerencsétlen vagyok, amiért Lucy nyitott ajtót.

Danny?

Pt keresed? Miért? vonja össze gyanakodva a szemöldökét, és pedig nyelek egyet idegesséégemben.

Van nálad éles tárgy?

Nincs. Szóval miért?

Kerülöm a tekintetét, de valahogy át kell jutnom a bejáraton, és Q-t ismerve jobban járok az Qszintes éggel. Talán olcsón megúszom, és már a kűszöbön kinyírok, akkor pedig vége a szenvedéseimnek. Bár annál szadistább.

Izé & tegnap nálam aludt, vagy valami olyasmi motyogom annyira halkán, amennyire csak lehet, de végre felpillantok. Lucy olyan leesett állal mered rám, hogy csak az ért nem rohögöm ki, mert jófiú vagyok. És mert be vagyok rezelve a reakciójától, de ez már más kérdés.

Ágyba vitted?

Eredetileg haza akartam, de végül nálam kötöttünk ki, és & hadarom, majd reflexből hátrolok egy lépést, pedig Lucy általában nem eszik embert. Hangsúlyozom, általában. Ez viszont átlagon felül kínos szituáció, még akkor is, ha össze akart boronálni minket. Néézze így, egy ujjal sem nyúltam hozzá!

Nem?

Najó. Talán & egy kicsit. Oké, a kicsinél talán jobban & ismerem el. Kezdesz éyezni, hogy az ajtóban beszélgetünk, úgyhogy befelé sandítok. Ha nem tervezed azonnali véres halálom, akkor megteszed, hogy beengedsz végre?

Észbe kap, és eláll az útból. Leveszem a cipőm, majd követem a szobájába, közben a tekintetem automatikusan a szemközti ajtó felé rebben.

Szóval mitörtént? szegezi nekem a kérdést azonnal, én pedig sóhajtva megvonom a vállam.

Összefutottunk egy buliban. Igen, olyanban, amibe járok teszem hozzá gyorsan.

Mi a bűnöt kerestek ott?

Én is ezzel nyitottam. P megváltásképp rám mászott felelem, Lucy tekintete pedig kíváncsian megvillan. Ha neki áll faggatni, tuti belepirulok, akkor viszont körberohög. Szóval nálam kötöttünk ki, a szülem háza azonban kívülről van az észhezétvé én. És hát & a többi nem mesélem el.

Miért nem? M áskor el szoktad lép Qdik meg Lucy. Felvonom a szemöldököm, és igyekszem finomítani a választ, amit eredetileg hozzá készültem vágni.

Most az öcséd Ql van szó. Nem részletezek.

Nem értem, miért. Lefeküdtél vele vagy sem? Hezitálok, Lucy pedig a túrelme végére ér. Na? Ez annyira nem nehéz, még neked sem.

Elmesz oda, ahova gondolom mordulok fel, bár igyekeznem kell, hogy megqrizzem a komolyságom. Hát, legalább ma a

hely én marad a fejem, ha m ár tegnap elvesz ítettem.

Ink ább v álaszolj, k ív áncsi vagyok.

Lassan vehetek sz ülinapodra r áncstalan ítót, ha így folytatod mordulok rá, de szabadulni szeretnék, és annak egyetlen módja van. Jól van. Mondjuk úgy, hogy kölcsönösen enyhítettünk a bennünk tomboló & feszült égen. Lucy pislog kétféleképpen, aztán kitör belőle a röhej és. Az ágyra roskad, én pedig egyre morcosabban szemlélem, ezzel viszont úgy tűnik, csak nővelem a jókedvét. Tényleg dilis a csaj.

Mióta fogalmazol te ilyen irodalmian?

Ha ez neked irodalmi &

Hozzáadok épest mindenki épp vigyorgja. Akkor összejöttetek?

Egyedül ébredtem kölcsönösen sokatmondó hangszüllyel. Igazság szerint nem is nagyon bánom a dolgot, így legalább megúsztam, hogy rögtön felkel és után kelljen tisztáznom a dolgokat. Tudod, hogy nem menne. Nem viccből keresek többalkalmasokat, és nem kapcsolatot. Nem fér bele, repülnek otthonról.

Tudom, de falazhatnék nektek &

Lucy.

Elhallgat, mégis van egy olyan érzésem, hogy nem győztem meg. Az ajtó felé int.

Jó, menj, beszélj étek meg!

Megfogadom a tanácsát. Nevetségesen izgulok, ráadásul idefeljött az akárhányszor is gondoltam át, mit kellene mondanom, rohadtul üres az agyam. És nem úgy, mint általában, hanem tényleg az az érzésem, mintha minden elment volna belőle. Akadtak már kínos szituációk, amikből kidumáltam magam, nem is értem, miért különösképp ez annyira.

Hát te?

Danny meglepetést színl, mire felvonom a szemöldököm, és befelé intek. A szavak még nem találtak vissza hozzám, szíval adok nekik pár másodpercet, mielőtt azon kezdenék izgulni, hogy komplett idejét csinálók magamból. Nem az első eset lenne, de ez részletkérdés.

Az arcodból ítélve, nagymonológus lesz arról, mennyire megbántuk.

Elharapom a röhejét, mert teljesen igaz van. Nem vagyok biztos benne, hogy tényleg rám van írva a mondanivalóm, és nem ezen örökösedés óta, de erre most nem térek ki.

Miért, nem így van? kérdezem inkább, teljesen elhibázott módon.

Én jól éreztem magam veled.

Lezsibbad a nyelvem. Átfutnak a tudatomon a tegnap képei, és eléggé kellemesen megbizsergetnek. Hazudni mégsem fogok neki.

Nem mondom, hogy én nem.

Akkor? Közélebb lép, mintha csak sejtené, hogy már a kezdést elbaltáztam. Miért vagy így berezelve?

Nincsenek elvárásaim, nem kérek számon rajtad semmit.

A csipkésre siklik a tenyere, már ettől szikra pattan, de nem mozdulok, és ő is ennyinél marad. Játsszunk, erre nincs jobb szó. Azon megy a harc, ki bírja tovább, és amikor erre ráébredek, akkor ijedek be igazán. Mert ez veszélyes terep & Danny &

Inkább feladja, de nem enged szívhöz jutni. A csókja puha, szinte már lehetetlen ülni ágy, még mindig rám van írva, a kezdeti határozottsága ismét álcának bizonyul. Nekem viszont pont elég, hogy takaréklóra kapcsoljon az agyam.

Igaza van. Ha érvekbe kapaszkodhatnék, erre nyernék belőlük. Így szenvedélyt nyerek, az érintéséből & Fogalmam sincs, mikor kerül a kezem a polcra, de a kérdésnek forró sága teljesen felizzít, miközben már szinte el sem engedem a száját percek óta. Még jobban magához húz, pontosan érzem, mennyire vágyik rám, és tisztában vagyok vele, hogy ő is tudja, ez mennyire kölcsönös.

Nem bírok a véremmel. Kibontom a nadrágját, Danny pedig egyre több ször belenyög a csókunkba. Összeszedem minden maradék józanságom, hogy elszakadjak tőle, de mivel Qtt bármít mondhatnék, félreért, és abban a pillanatban ledobja a pólóját, ahogy elengedem. A tekintetem végigszalad rajta, és nem érdekel, mi ért gondoltam egy másodpercre is, hogy meg akarok állni.

Határozottan nem finom a szorítása, ahogy újra és újra a hajamba kap. Minden sejtmem, meg Qrj ítenek a sóhajai, legszívesebben most azonnal &

Eltol magától, zihálva pillant hátra, arccal sötéti a tárgyakat az íróasztalán.

Több akarok menni, mint tegnap jelenti ki remegő hangon. Hirtelen nem tudom eldönteni, a bizonytalanság vagy a vágy miatt ilyen, de egy kicsit józanodok tőle. Ötletem sincs, milyen méreg van az ajkán, amivel teljesen elkábított.

Mennyire?

Szerinted? Nézz rám sokatmondóan, aztán a fiókja mélyéről Ql el Qszed mindent, ami a terveikhez szükséges.

Most mi van? Kérdi ürelmetlenül, amikor újra találkozik a tekintetünk.

Nem haladsz túl gyorsan?

Most komolyan le akarsz beszélni arról, hogy lefeküdjek veled? Nem ár! Csak csináljuk, és kész!

Van valami ebben a sórúgásban, amivel az ellenkezéskor sikerül elérnie. Felhúrom magam.

Ja, hogy ennyi az egész? Legyünk túl rajta? morgom, Danny pedig értetlenül pislog vissza rám. Hát jó. Akkor fordulj, szégyen, még csak rám sem kell nézned közben. Képzelhetsz akár másra is.

Mi bajod?

Most már komoly. A forró hangulat elszállt, bár a testemet még nem győztem meg arról, hogy ebben Ql nem lesz több. A legrosszabb, hogy nem is tudom pontosan megragadni, mi ért haragszom, egészen addig, míg ki nem csúszik a számon.

Kiháznál.

Danny megrökönyödve bámul rám.

Hogy mi van?

Nem add az ártatlant, légy szíves kérem, a hangom határozottabb, mint én magam. Nem tettél le a tervedről Ql, nem igaz? Elszakítja a pillantását, nekem pedig valami összeszorítja a mellkasom. Kifogtál?

Kezdek ismeri el. Hatalmasat sóhaj, majd neki áll rendezni a ruháit, közben hadarva beszél. Nem értem, mi ért csúsz ebből Ql ekkora cirkuszt. Csak mert megígérted Lucynek, hogy vigyázol a kis öccsére? Már nem vagyok kicsi, Ed. Ha hibákat akarok elkövetni, meg fogom tenni, nem tudsz megakadályozni benne. Akkor sem, ha elmondod neki az egészet. Semmin sem változtat, ha összetöröd a szívét.

Élj Q a tárgyilagos nyugalom, amivel kiejti a szavakat. Megdermeszt, hirtelen kőpni-nyelni sem vagyok képes, csak azt érzem, hogy egyre inkább elhatalmasodik rajtam a harag. Visszataszítom az asztalhoz, meglepetten nyekken. Forr bennem a düh, elkapom az ijedséget a tekintetében.

Szóval ennyire Ql szól? Jó, én benne vagyok.

Megcsókolom. El Qször nem is viszonzozza, aztán rá is átragad ez a furcsa, haragos szenvedély. Tapad rám, reszketve bujj, nyoszörögve fogadja az érintéseim. Annyira átkozottul akarom Q-t, és annyira bánt, hogy így kapom meg &

Pedig annyival több van benned, mint hogy szájha legyél szuttogom a fülébe. Megdermed, aztán akkor átli rajtam, hogy a falnak ötköki. A szeme szírákat ször, egy pillanatra megrémülök attól, hogy nekem esik.

Miért, mi van bennem? Törkén éhanydöbbszent másodperc múlva. Mit látsz bennem?! Semmit és senkit, bármennyire tepertem. Akkor meg mit számít?

Próbálok megfejtetni, mire gondol, de mivel Qtt ráérdezhetnék, az ajtó mutat.

Takarodj innen! Látni sem akarlak többé!

Fogalmam sincs, honnan van benne ennyi erő Q, de konkrétan kipenderít a szobából. Legsívesebben rohognék

k ínomban magamon, de m ég a humorom is cserben hagy. Álldog álok a folyos ón dermedten, ki tudja, meddig, mire k épes vagyok r á, hogy visszamenjek Lucyhez.

Na, most mi van? suttogja. Szar l átv ányt ny újthatok, mert olyan ijedten m éreget, amelyet t Qle m ég sosem l áttam.

El Qsz ör nem is felelek, csak miut án lerogyok az ágy ára.

Kasztr álhatsz.

Mi? Ne mondd, hogy lefek üdt él vele, t íz percet sem volt ál oda át feleli nyugodtabban, én viszont megr ázom a fejem.

Nem, de nagyon a lelk ébe g ázoltam, és ez ért tuti kiny írsz.

Mivel?

Elj átszom a gondolattal, hogy elmes élek neki mindent, azt án m égis ink ább csak elmosolyodom. Felkelek, az ajt ób ól sz ólok vissza.

Azt hiszem, egy kicsit sokktalan ítom magam, ut ána dum álunk.

Nem v árom meg, hogy vissza akar-e tartani.

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)